

Uram kihez mennénk? – Örök élet beszéde van nálad!

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a „Hitünk legfontosabb kérdéseiről” szóló csendesnapunk záró igehirdetésének alapigéjét – ahogyan megírva találjuk a János szerinti evangélium 6. fejezetében a következőképpen: „Jézus így szólt hozzájuk: Bizony, bizony, mondom nektek: ... Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. ... Tanítványai közül sokan, amikor ezt hallották, így szóltak: Kemény beszéd ez: ki hallgathatja őt? ... Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé. Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: Vajon ti is el akartok menni? Simon Péter így felelt: Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.” – Megváltó Urunk! Megvalljuk neked, hogy bizony, sokszor mi is azon gondolkodunk, hogy innen kezdve már nem tudunk követni Téged. Kérjük, hogy tarts meg minket a Te vonzásodban – egész életünkben. Add meg nekünk a Veled való közösséget a Te beszédedben és a magunkhoz vett testedben is. Kérjük, hogy tapasztalhassuk meg, hogy Te vagy az örök élet, amelyet nekünk adsz már itt, e földi életünkben is. Ámen.

Kedves Testvéreim! **Hadd idézzem fel az elmúlt három napunkat néhány mondattal.**
Csütörtök: Miért jöttem ide? Mi az én hitem lényege és ereje? – A hit egy kinyújtott kéz, amivel elfogadjuk Isten ajándékát. – Isten ajándéka átemel minket a megtapasztalásba, abba a bizonyosságba és meggyőződésbe, hogy: a Jézus Krisztus valóban bennem van. Jézus bennünk léte az a MINDEN, ami nem változik meg, mégsem unható el, és mindig új marad. –
Péntek: Az életünk értelme az, hogy – leéljük. Miért? Hogyan? Mert így kerülünk közelebb és közelebb Jézushoz. És így nyílnak meg egyre újabb és újabb utak előttünk. Mert így leszünk igazán szabadok. – Teljesebb leszek, ha hiszek. – Isten jelenlétébe helyezem az én jelenlétemet. – Lecsökkennek a félelmeim. Alázat támad bennem. Kiegyensúlyozott leszek. Megbocsátóvá válok. Nő bennem az adakozó, befogadó szeretet. – Ahogyan egyre közelebb kerülök Jézushoz, fokozatosan elhagyom a kötődést a tárgyakhoz, a magam által elképzelt örömhöz, a megrögzöttségeimhez, az akarásomhoz, és végül: saját magamhoz is. – Ahogyan egyre kevesebbet birtokolunk, úgy kezdünk el egyre inkább benne élni Jézusban – és ezzel egyre inkább átadni Jézus határtalan szeretetét a házastársunknak, a családjunknak és az egész körülöttünk lévő világnak. – A birtoklásmentesség egyben szenvedésmentesség is. – Jézus azért jött, hogy betöltse a szenvedésemet a jelenlétével. Jézus megtisztít minden bűntől és szenvedéstől, és letöröl az arcomról minden könnyet... – Isten ígéje a mi életünk lesz, amely örökre megmarad. – A Jézus Krisztus valóban bennem van... – **Szombat:** „Nem vagy messze Isten Országától” (Mk 12,34b). – Zajból beszédbe / beszédből szóvá / szóból csendé teljesülsz. – A csendben lehet a legjobban megtalálni Jézust. „Mindenkor az Úrral leszünk” (1Thessz 14b). Ha Jézus Krisztust ismerem, akkor mindent ismerek. – A mennybemenetel után bezárt mennyország többé már nem létezik. A feltámadt lét a Krisztussal való, romolhatatlan lét. „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg nem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek” (1Kor 2,9). A saját életünkben már benne vagyunk a Jézus által megmutatott és odaadott örök életben. – Többé már nem hiszek, hanem látok. Isten JELEN VAN. Isten ITT VAN.

Idáig jutottunk el az elmúlt három napban. És ekkor – az úrvacsorához érkezve – Jézus így szól hozzájuk: „Én vagyok az élet kenyere, aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. ... Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne örök élete legyen. ... Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete VAN, és én feltámasztom őt az utolsó napon” (Jn 6,35.40.53-54).

Ágoston így foglalta össze mindezt: „**Az élet kenyere a benső ember éhét keresi.**” Kedves Testvéreim! A mi lelkünkben egy Isten alakú úr van. A lelkünk üressége nem kenyér alakú, nem bankbetét alakú, nem szuperkocsi alakú, és nem is bomba-partnerek sorozata alakú. **Ki tudna nekünk értékesebbet adni, mint Krisztus? Mi lehet értékesebb a számunkra, mint Jézus saját maga, aki a MINDEN?** Milyen gyönyörű az, hogy a Jézussal való egységünket és egyesülésünket nemcsak a testté lett ige értelmi befogadásával, hanem Jézus fizikai befogadásával is megélhetjük. Milyen gyönyörű az, hogy az úrvacsorában nemcsak mi fogadjuk be Jézust, hanem Jézus is befogad minket saját magába. Így ténylegesen, a fizikai valóságunkban is beléphetünk a MINDEN-be. Az úrvacsora által, ebben a Jézus-mindenben egygő lehetünk mindenkivel, aki az emberiség történelmében valaha valamikor úrvacsorát vett, vagy valaha valamikor úrvacsorát venni fog.

Figyeljük meg a részleteket is. A fenti igeszakaszok eredeti görög szövegében mindegyik ige folyamatos alakban áll. Azaz **nem egyszer hiszünk, mert éppen akkor megértettünk valamit, vagy istenélményünk volt, hanem folyamatosan.** Minden nap megtérünk – újra és újra. Minden nap mélyülhet a hitünk – újra és újra. **Nem egyszer esszük az úrvacsorát – például most, néhány perc múlva – hanem folyamatosan.** Mert Jézus bennünk volt, van és bennünk marad. Mert – *apránként, kicsiről kicsire* – mi is Jézussá válunk. A mi saját környezetünk ember-Jézusává. Szeretettforrássá. És ahogyan – *a Jézus által* – növekszünk Jézushoz – egyre ki-fogy-ha-tat-la-nabb szeretettforrássá válunk.

Miért szerepel külön a vér? Miért nem elég a test? (*Hiszen a vér annak a része!*) – Mert a test és a vér különválasztása Jézus kereszthalálát idézi elénk. Ott, a kereszten vált külön Jézus teste és Jézus földre csorgó vére. Az úrvacsora során bennünk egyesül újra szerves egységgé a jézusi test és vér. Jézussal közösen leszünk mi együtt újra feltámadó egészek. Ugye mekkora csoda ez? Ugye mekkora öröm ez?

Aki hit nélkül akarta megérteni Jézust, az kannibál volt. Emberhús evő és embervér ivó. Ráadásul az eredeti görög szöveg szerint nem is ette Jézus húsát, hanem egyenesen rágta. De van ám itt egy nagy csel... A görögben a rágás szót a leggyakrabban a kérődző állatok evésére használják. Az igénkben álló folyamatos alakjában, amely a hosszas rágásnak, a kérdésnek felel meg, különösen. Jézus befogadása sem egyetlen pillanat. Sem az igében, sem az úrvacsorában. János egyik kedves szava a „benne maradás”. Az oltár előtt felolvasott igében is hallottuk, hogy „aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne” (1Jn 4,9). Mi is benne maradunk az úrvacsorában. Fizikailag is. Jézus teste és vére molekulárisan is szétoszlik bennünk. Egy jelentős része a mi testünk és vérünk lesz. El sem választható már tőlünk. Egy kis darabka Jézus leszünk minden egyes úrvacsorával.

Jézus e szavai után a tanítványok közül sokan elhagyták Jézust. Jézusnak az igénkben idézett kapernaumi beszédére az ötezer ember megvendéglése után (Jn 6,1-14) került sor. Amikor a csodálatos kenyér- és halszaporítással mindenki jól lakott, királlyá akarták tenni (Jn 6,15). Jézus azonban elrejtőzött. Utánamentek. Ekkor mondta el nekik ezt a beszédét. Ott is hagyták rögtön... Miért? Mert gyomorhűség volt bennünk. Hithűség viszont nem. A kenyeret és a halat megértették. A királyt is. Azt, hogy a mindenható Isten a földre jött, és itt áll előttük, azt már nem. „*Hát, ha egyszer hülyeségeket beszél! Hát, ha törvénytelenésre, vérivásra akar kényszeríteni! Hát nem vagyunk mi kannibálok!*” – **Jézust azonban nem megérteni, hanem megtapasztalni kell.** Nálad mi az úr, kedves testvérem? A gondolataid, a gyomrod, vagy a Jézus-megtapasztalás, a hit? A parányi részt, a néhány mondatot, az úrvacsora ostyáját és borát, vagy a MINDENT akarod? Megmaradsz a rideg tényeknél, vagy belépsz a szeretet végtelen óceánjába?

Ágoston így fogalmazta ezt meg: „A szívük torka közömbös volt. Bár nyitva volt a fülük, süketek voltak. Bár láttak, mégis vakon álltak.” **Jézus szava nem a közvélemény egyetértése esetén lesz igaz.** Jézus nem a választásokat akarja megnyerni, hanem a te örök életedet. Jézus azt akarja, hogy te ne maradj küszöb-keresztény. Olyan keresztény, aki már nincs kint – de még nincs bent. Persze, szép teljesítmény eljutni a küszöbig is. És valóban: egy ajtó előtt, egy küszöbön el lehet tölteni néhány órát. De egy egész életet nem lehet ott leélni!

Itt szólal meg Berci: „Mit tegyek? Szeretem Jézust, de félek a követésétől, mert a sarkaiból mozdítaná ki az eddigi megszokott életemet.” Nagyon örülök annak Berci, hogy idáig eljutottál. Én is így gondolkodtam néhány évvel ezelőtt. Aztán... Aztán – Jézus a sarkaiból mozdította ki az addigi megszokott életemet. Lelkész lettem – 63 évesen. És rádöbbsentem arra, hogy ennél jobb soha nem történhetett volna velem.

Sokan elmentek a tanítványok közül. De ott állt a tizenkettő. „**Vajon ti is el akartok menni?**” – kérdezte Jézus. „**Simon Péter így felelt: Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje**” (Jn 6,67-69). Péter már az első szavával: „Uram” – *ami görögül az isten-jelentésű Kyrie* – Istennek vallja Jézust. Jézus beszéde lehet, hogy érthetetlen. Jézus beszéde lehet, hogy összezavar. De akkor is tudom, mert megtapasztaltam, hogy Jézus beszéde – IGAZ. Nem azért igaz, mert egy földi igazságot tár fel előttem, hanem azért, mert az örök életet nyitja meg nekem. Jézus beszéde engem tesz igazzá, azaz megigazulttá, azaz: az örök élet részesévé. Péter záró mondatának mindkét igéje, a „hiszzük” és a „tudjuk” a görögben egyformán perfektumban áll. Azaz a hitünk és a tudásunk befejezett, megmásíthatatlan, örök. Olyan, mint az örök élet. Meginogni meginoghat (*Péter háromszor is elárulta Jézust*) de mégis belénk ivódott, és ha bűnbánattal nézünk a megingásunkra, akkor felülkerekedik. **Mert Jézus immár a részünké vált.** **Kitörölhetetlenül.** Így vall erről János az oltár előtt felolvasott igében: „Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és **az a győzelem, ami legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? – Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek VAN” (1Jn 5,4.5.13). Ámen.**